

Дамян Дамянов

Литературно четене пред
строители

Те отливат цимент –
Груба работа, тежка.
А пък искат от мен
Нежни думи. Човешки.
Аз им бълвам слова
За комини и пещи...
– Не това, не това!
За душичката нещо!
Ний си имаме труд
И комини, и вопли.
Дай ни нещичко, в студ
Тук, отвътре да топли.
... И пред този суров
многолик мой слушател
почвам: – Има любов!
Има, вярвайте, братя!
И във вас, и във мен.
Тя във всичко се крие.
Даже в този цимент,
Който леете вие.
Тя...
И с присмех, уж лек,
моя стих те довършват:
„... да не мръзне човек
във циментена къща...“

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8042>]